

Loppert Dániel mellett az 1956 Alapítvány

2003. január 29. 08:30

MNO-összeállítás - Gázsó Rita

Az 1956 Alapítvány kuratóriumának tagjai nagy megrökönyödéssel fogadták a tapolcai rendőrség, majd a bíróság eljárását Loppert Dániel ügyében - áll a civil szervezet szerkesztőségünkhöz eljuttatott közleményben a január közepén megszületett ítéletről.

Érdekes módon 1998 és 2002 között bármilyen rágalmat mondhattak Orbán Viktor akkori miniszterelnökre, e szervek (akár országosak is) nem érezték indíttatva magukat, hogy a kommunista gyalázkodók ellen bármit is tegyenek. Most viszont egy fiatalember, aki igazat állít, a szociálliberális bosszú áldozata lett - írja az 1956 Alapítvány. Köztudott, hogy Medgyessy Péter, mint volt kommunista titkosszolgálati tiszt és miniszter nem a magyar érdekek képviselője volt, és ezt még tetézte azzal, hogy Románia nemzeti ünnepén - ami Magyarország gyalázatának napja - együtt pezsgőzött Nastase román miniszterelnökkel - áll a közleményben. Aláírói: Balás Piri László, Dicső László, Kovács Zoltán, Kovács Sándor, Márton András, Pákh Tibor, Tittmann József, Vanek Béla, Wittner Mária.

Mint ismeretes: 2002. augusztus 9-én Medgyessy Péter miniszterelnök nagyszámú civil ruhás személyi biztosító kíséretében magánemberként megjelent Kapolcson, a Művészetek Völgyében. Sétája során Loppert Dániel 19 éves egyetemi hallgató néhányszor a miniszterelnök felé kiáltotta, hogy: „Áruló”. A fiatalembert ezután a helyszínen tartózkodó civil ruhás rendőrök igazoltatták, jegyzőkönyvet vettek fel, videofelvételt készítettek róla, majd távozatott a helyszínről, ám rendzavarás miatt feljelentést tett ellene a kormányfő kíséretében lévő tapolcai rendőrkapitány. A Tapolcai Városi Bíróság néhány hete hozott ítéletet, amely megállapította „rendzavarás” szabálysértését, Loppert Dánielt figyelmeztetésben részesítette, s kötelezte a felmerült bűnügyi költségek megfizetésére.

A számtalan vitát kiváltó ítélet kapcsán több közéleti személyiség is megszólalt. Loppert Dániel kirakatpere súlyos aránytévesztés - állította Horváth Balázs MDF-es képviselő, az Antall-kormány egykori tagja. Mind a rendőri eljárás megindítása, mind a bírói végzés tökéletesen téves jogértelmezésen alapul - írta.

Horváth Balázs álláspontjának jogi háttere:

A szabálysértési törvény 142. § (1) bekezdése szerint: „Aki közterületen, vagy nyilvános helyen

a) verekszik, továbbá aki mást verekedésre felhív,

b) olyan kihívóan közösségellenes magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást, vagy riadalmat keltsen,
c) rendzavarás esetén a hatóság, vagy az eljáró hivatalos személy intézkedésével szemben engedetlenséget tanúsít, elzárással, vagy százötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható."

A (2) bekezdés szerint hasonló megítélés alá esik, aki nyilvános rendezvényen lőfegyvert vagy robbanóanyagot stb. tart magánál, sőt külföldi állampolgár ily esetben még az országból is kiutasítható.

A politikus úgy vélte: súlyos aránytévesztés és jogi tévedés egy kalap alá venni a verekedést, lőfegyver és robbanóanyag tartását azzal, ha valaki egy civil ruhás, bár vezetőállású politikusnak odakiabál. Loppert Dániel bekiabálása nem volt rendzavarás, s ezzel ellentétes álláspontját a bírónő nem is tudta megindokolni. Az eljárást szabálysértés hiánya miatt meg kellett volna szüntetnie - állította Horváth Balázs. Az más kérdés, hogy az „áruló” jelzőt vagy állítást sértőnek érezte-e Medgyessy Péter. Ha igen, úgy magánindítványt kellett volna a hatóság előtt előterjesztenie. Ha erre a törvényben megszabott 30 napos határidőn belül sor kerül, akkor vizsgálhatta volna a bíróság azt a kérdést, esetleg rágalmazásról vagy egyszerűen negatív értékítéletről, véleménynyilvánításról van-e szó - jelentette ki a politikus.

"Olyan országban szeretnénk élni, ahol az embereknek joguk van butaságokat kiabálni, akár a miniszterelnökre is - közölte Gusztos Péter, az SZDSZ ifjúsági tagozataként működő Új Generáció elnöke. Leszögezte: nem kommentálja a bíróság ítéletét, de szerencsétlennek tartja, hogy a rendőrség annak idején hivatalból indított eljárást a kormányfőnek kiabáló fiatalember ellen. Gusztos Péter - akit korábban hasonló figyelmeztetésben részesítettek egy rendezvény megtartása miatt - közölte: butaság, amit a fiatalember kiabált, de az, mint mondta, a szabad véleménynyilvánítás kategóriájába esik.

Számos hasonló - ám mégis különösebb szankciók nélkül záruló -közéleti esetet hozhatnánk példának. A német újraegyesítés után például Kohl kancellár, az egykori Kelet-Németország Greiffswald nevű városában járt, ahol baloldali tüntetők paradicsommal és tojással dobálták meg. A kancellár letörölte arcáról a mocskot, és csupán ennyit mondott: „Örülök, hogy van már tojásuk!"

Feljelentés az ügyben nem történt!

Hazai vizekre evezve: néhány évvel ezelőtt a Veszprémi Akadémiai Bizottság ülésén Lengyel László szocialista elkötelezettségű politológus - többek között - olyan kijelentést tett, hogy az Antall József vezette kormány minden tagja korrupt, valamennyi miniszternek megvan a maga ára. A nyilvánvaló hazugság miatt mind a Veszprémi Városi Bíróság, mind a Veszprém Megyei Bíróság elmarasztalta a vádlottat, a Legfelsőbb Bíróság azonban felmentette azzal, hogy az elhangzott hazugság „csak” véleménynyilvánítás volt.

Végül a tökéletes párhuzam kedvéért álljon itt néhány példa arról, hogy az elmúlt kormányzati ciklus alatt milyen Orbán Viktort, az akkori miniszterelnököt sértő kijelentés hangzott el a média "baloldaláról" - természetesen bármilyen következmény nélkül:

„Orbán lett a magyarországi cinikus keménykedés viselkedés- és politikai kultúrájának szimbóluma, tehát a fenti hasonlat alapján a (politikai) gecizmus oltárképén a főalak.” (Vágvolgyi András: A hónap üzenete, Beszélő, 1999. február 2.)

„A nyugdíjamat átutalnám Orbán Viktornak, hogy koporsót vegyen rajta magának.” (Népszava, 1999. február 15., 10. oldal)

„...a Fidesz jobbra rohanva felbillenti a politikai pályát és kibillent bennünket Európából. A két pogány közt életben maradni? Így igaz, de közülük csak az egyik emberevő.” (Eörsi István: Dabas után, Népszava, 2001. április 17.)

„...százezrek vevők arra a halálhangulatra, amelyet a miniszterelnök beszéde árasztott.” (Aczél Endre: A helyzet komolysága, Népszabadság, 2002. április 19.)

„Orbán ... előbb-utóbb tényleg el fogja hinni magáról, hogy ő a Magyarok Istenének Kiválasztott Fia. Orbán Viktor személyisége pillanatnyilag a legsúlyosabb veszély, mely a magyar demokráciát fenyegeti.” (A szerk., Magyar Narancs, 2002. május 30.)

A kifinomult baloldali és balliberális „vérprofi” entellektüelek hasonlították Orbán Viktort Hitlerhez, Sztálinhoz, Mussolinihez, Néróhoz, Maóhoz és Pol Pothoz, de Szálasihoz és Rákosihoz is...

Végül több idézet, egy szerző:

„Ezért mondtam korábban, hogy Orbán egy mocskos csaló és tolvaj. Ezt most is fenntartom. (...) Úgy gondolom, hogy Orbán egy szimpla bizánci bajkeverő, aki merő szittyakeresztényi etno-bizniszlájk agyamentségében beveretett egy sorozat kokit a határon túli magyarok koponyájába. (...) Amikor azt mondom, hogy Orbán Viktor bűnöző, akkor erre utalok, vagyis konkrétan ő a meghatározható figura, aki egyrészt előnyöket osztogat a jófiúknak szavazatokért, fordítva pedig anyagi hátrányt okoz azoknak, akik élnek a képviselői önállósággal. Mindkettő kimeríti a bétékát. Vagyis Orbán tényleges bűnöző.”